

Zingen bij het Zuiderzeemuseumkoor

'Als je niet van repeteren houdt, moet je geen lid worden'

Zondag 15 juni schalden nummers als Alexanders ragtimeband, Happy Days en het Zuiderzeemuseumkoorlied door de straten van Medemblik. De negende editie van het Korenfestival was in volle gang. De 70 enthousiaste leden van het Zuiderzeemuseumkoor deden hun uiterste best om de eerste plaats van vorig jaar te evenaren. Ook vierde het koor deze dag zijn twaalf en een half jarig bestaan. Hoe is het koor eigenlijk ontstaan? De redactie van het Peperhuis vroeg het Joop van Keulen en Truus Metten.

"Eigenlijk is het koor door een toevaligheidje ontstaan", zegt Joop van Keulen, voorzitter van het Zuiderzeemuseumkoor. "Vroeger organiseerden we vanuit de personeelsvereniging altijd culturele avondjes. Dan nodigden we iemand uit met een muziekinstrument en die vertelde daar dan over. We hadden al iemand met een harp en een clavecimbel gehad. Deze keer zouden we iemand met een piano ontvangen. Deze persoon belde echter een dag van tevoren af. Ik had een kennis die ook piano speelde en die heb ik toen gebeld. Die zei, ik heb niet alleen een piano, ik heb nog iets veel beters. Een heel koor van 50 man. Ze zijn net begonnen. Zo gezegd zo gedaan. De volgende avond kwam het koor Evergreen, want dat koor was het, bij ons op bezoek. Dat is een prachtige avond geweest. Alle personeelsleden die deze avond aanwezig waren, zeiden meteen "dat moeten wij ook doen". We hebben toen een informatie-avond georganiseerd en daar kwamen al meteen 30 belangstellenden op af."

"Ik ben er ook meteen op afgestapt", zegt Truus. "Ik heb altijd veel gesport, maar dit was gewoon weer eens heel iets anders. Een aantal van dertig mensen bleek echter niet genoeg om een koor op te richten. De contributie zou dan veel te hoog worden. Toen hebben we iedereen gevraagd om familieleden mee te nemen en opeens hadden we zo'n 50 tot 60 leden."

"Het Zuiderzeemuseumkoor was dus een feit", voegt Joop daaraan toe. "Ik wilde in eerste instantie alleen blijven om het koor te helpen bij de opstart."

Dat samen zingen, zag ik eigenlijk niet zo zitten. Ik ben echter nog steeds lid en zing uit volle borst mee."

"Dat hoor je toch vaker", zegt Truus. "Mijn eerste reactie was ook 'ik kan niet zingen'. Dat is echter geen excuus; iedereen kan zingen. Er zijn natuurlijk uitzonderingen, maar dat valt echt mee. In die twaalf en een half jaar dat wij nu bestaan hebben wij nog maar twee mensen moeten zeggen dat ze beter een ander hobby konden zoeken."

"Het is niet zo dat je in een opwelling lid kunt worden. Je moet er wel echt achter staan", zegt Joop. Meestal laten we mensen die geïnteresseerd zijn eerst een of twee keer aanwezig zijn bij de repetities. Zo kunnen ze de sfeer proeven en kijken hoe het in zijn werk gaat. Daarna vragen we ze vaak om een klein stukje voor te zingen. Dat is niet echt een auditie hoor. Het gaat allemaal heel gemoedelijk. De dirigent moet natuurlijk wel een beetje weten wat voor vles hij in de kuip heeft en of je alt, tenor, sopraan of bas bent."

"Ons koor heeft een breed repertoire", zegt Truus. "Van zeemansliederen tot musicals en kerstliederen. Dat is ook het leuke. We kunnen met shantyfestivals meedoen, maar ook bij een kerstmarkt waar kerstliederen worden gezongen zijn we van de partij. Natuurlijk vereist dit wel enige oefening. We repete-

ren een keer in de week op woensdag, met uitzondering van de zomervakantie. De repetities duren zo'n anderhalf uur en vinden plaats in de filmzaal van het buitenmuseum. Vroeger repeteerden we altijd in de kapel."

"Oh, daar kan ik nog wel een leuke anekdote over vertellen", zegt Joop. "De kapel was een prachtige plek om te oefenen. De akoestiek is daar geweldig en alles kwam daar mooi tot zijn recht. Als we dan ergens moesten optreden, hadden we natuurlijk nooit die geweldige omstandigheden als in de kapel. Iedereen zei dan ook altijd achteraf wat zingt het hier rot, hè? Nu repeteren we in de filmzaal. Daar haalt de akoestiek het niet bij die van de kapel. Als we nu ergens optreden, hoor je nooit meer die opmerkingen dat het zo beroerd zingt. We zijn nu aan alle omstandigheden gewend. Eigenlijk maar goed ook."

"Naast de repetities treden we ook regelmatig op, zegt Truus. "We doen echt van alles. Laatst hebben we gezongen voor een groep hartspecialisten en bij de opening van de Gependam. We zijn op televisie geweest in een programma over Enkhuizen. Ook komen we regelmatig in bejaardentehuizen. Die optredens doen we meestal op woensdag. Dan kost het niets. Het koor is dan toch al bij elkaar. Voor een kopje koffie nemen we de mensen dan graag mee langs de liederen van de Zuiderzee."

"Dit klinkt allemaal ontzettend leuk en dat is het ook, zegt Joop. Toch moet je je niet blind staren op de optredens. Als je niet van repeteren houdt, moet je geen lid worden."

Lid worden van het Zuiderzeemuseumkoor

Bent u geïnteresseerd in zingen bij het Zuiderzeemuseumkoor? Neem dan contact op met Joop van Keulen: (0228) 31 75 54 of Truus Metten: (0228) 31 61 89. Vooral sopranen en tenoren zijn altijd welkom!

Varen, trekzakspelen en zingen

Kun je nog zingen... zing dan mee. Dat was één van de activiteiten tijdens het botter en muziekweekend op 14 en 15 juni. In de Marker binnenhaven lagen ruim tien schepen van de vereniging Botterbehoud klaar om met bezoekers een mooie tochtje over het IJsselmeer te maken. Traditiegetrouw vertelden de schippers daarbij het een en

ander over hun historische vaartuigen. De vaartochtjes duurden gemiddeld driekwartier tot een uur en hoewel het bezoek beide dagen wat laat op gang kwam, was er veel belangstelling voor de bidders, Wieringer aken, schouw en Lemsteraak.

Zaterdag had men bovendien kans één of meer trekzakspelers te

ontmoeten. Circa veertig beoefenaars van deze muziek meldden zich met hun trekzak voor een gratis toegangskaartje bij de kassa. Ook konden de bezoekers via de informatie en demonstratie die door trekzakbouwers werd gegeven, alles over dit bijzondere instrument aan de weet komen.

Zondag zorgden vijf koren voor een afwisselend programma op diverse plaatsen in het buitenmuseum. De 'Piipegaeltsje sjongers' uit Sneek en viswijvenkoor 'Haar op de Dijk' uit Enkhuizen brachten zeemansliederen, terwijl 'Cascantar' uit Castricum volksmuziek liet horen, 'Leedvermaak' schrijvende verhalen in hun smartlappen ten gehore bracht en 'Granny's Pride' het zogenaamde barbershop zingen beoefende. En alsof dat nog niet genoeg was, presenteerde kinderkoor 'Sunshine' in het Amsterdamse Huis haar cd. De kinderen zongen uit volle borst en trotse ouders en grootouders hoorden toe en klappen enthousiast.

De gezamenlijke afsluiting van alle koren aan het eind van de dag op het schoolpleintje van Kollum, met drie bekende liederen, deed de toehoorders uit volle borst meezingen. Het was een mooie afronding aan het einde van een zonnig en vrolijk weekend.

